

40 anys de Vida e Morte

"Canto ós homes que morreron en tantas batallas
e que ninguén falou d'eles. Canto ós homes que loitan
na oscuridade da noite pra facer salir o sol"

Fa ara quaranta anys que vaig gravar el meu primer disc *Vida e Morte* (París, 1974). Es pot dir que aquell àlbum és l'origen de tot el que va venir després. Tot allò que he compost i cantat al llarg d'aquests anys va quedar en essència plantat i plantejat en aquell moment com a llavor. Quaranta és un nombre redó.

Prenent com a punt de partida les cançons d'aquell disc fundacional, he concebut el recital *Inèdits i clàssics* com una oportunitat de mostrar també composicions, antigues o recents, que no he gravat encara, perquè no han trobat el seu lloc en discos monogràfics, juntament amb altres que, encara que gravades, s'han anat quedant al marge dels recitals. Cançons diferents, tan bones com altres, dormides en les cordes de la meua guitarra, com un ocell que dorm en les branques esperant la mà de neu... I que us sorprendran, n'estic segur.

22.30 h. Centre Cultural La Nau (c/Universitat, 2) 46003 València

Entrada gratuïta amb invitació que cal recollir
a partir d'una hora abans del començament.

DIMARTS 24/06

Bellver

Maria del Mar Bonet
Orquestra Filharmònica de
la Universitat de València

Hilari García Gázquez, director

DIMECRES 25/06

Inèdits i clàssics: 40 anys de Vida e Morte

Amancio Prada

Georgina Sánchez Torres, violoncel

DIJOUS 26/06

Secció de percussió
Orquestra Filharmònica de
la Universitat de València

Jesús Salvador Chapi, director

DIVENDRES 27/06

*Quatrocento: música i dansa del segle XV
a la corona d'Aragó*

Capella de Ministrers

Carles Magraner, director

DISSABTE 28/06

Tributo a Piazzolla

ZingerSeptet

DIUMENGE 29/06

Cançons per a la nit

Orfeo Universitari de València

Francesc Valldecabres, director

DIMARTS 01/07

Pequeños Cantores de València

Carmina Moreno, directora

Jesús Debón, piano

DIMECRES 02/07

Monogràfic Manuel Palau

Bartomeu Jaume, piano

DIVENDRES 04/07

Orquestra de València

Hilari García Gázquez, director

DISSABTE 05/07

Cor de la Generalitat Valenciana

Francesc Perales, director

Francisco Hervás, piano

DILLUNS 07/07

Òpera de butxaca: El mal vino

Amores grup de percussió

Maria Macià i Luca Espinosa, sopranos

Miquel Gil, cantaor

Paco Zarzoso, director d'escena

TEATRE

DILLUNS 30/06

Después de Europa (J. Sahuquillo)

Escena Erasmus

Josep Vicent Valero, director

SERENATES

2 0 1 4

40 anys de Vida e Morte

Amancio Prada

Georgina Sánchez Torres, violoncel

dmecres 25 de juny de 2014,
22.30 hores Centre Cultural La Nau (c/ Universitat, 2)

Amancio Prada

(Dehesas del Bierzo, 3 de febrer de 1949)

El treball musical d'Amancio Prada com a compositor i intèrpret ha tingut sempre una base literària que al llarg de la seua discografia ha anat conformant un recorregut antològic per la lírica peninsular, des de les *cantigues* dels primers trobadors galaicoportuguesos (segles XII i XIII), passant pel cançoner de Juan del Enzina, Jorge Manrique, sant Joan de la Creu i Rosalía de Castro, fins a autors contemporanis com Federico García Lorca, Juan Ramón Jiménez, María Zambrano, Álvaro Cunqueiro, Carmen Martín Gaité, Agustín García Calvo, Luis López Álvarez, Antonio Pereira i Juan Carlos Mestre.

Entre altres guardons, ha rebut la Medalla Castelao de Galícia (1995), el Premi Castella i Lleó de les Arts (2005), el Grand Prix du Répertoire Sacem (2008), el Premi Tenco (2010) i la Medalla d'Or al Mèrit en Belles Arts (2011).

Pocs cantautors espanyols han construït una obra musical tan coherent i alhora tan allunyada dels grans mitjans de comunicació com la d'Amancio Prada. Aquest leonès del Bierzo ha sabut trobar i seguir una línia de treball en què poesia i música s'han trobat amb una sensibilitat incomparable. El seu origen rural va marcar la seua infantesa i, sens dubte, el compromís amb la música tradicional i el folklore. Va estudiar sociologia a la Sorbona, a París, on també va cursar estudis d'harmonia, composició i guitarra. Hi va entrar en contacte amb Georges Brassens, amb qui es va presentar en públic el desembre de 1973, i va iniciar la seua carrera discogràfica amb l'àlbum *Vida e morte* el 1974.

Va retornar a Espanya el 1975. Fixa la residència a Segòvia, on romandrà fins al 1980. Aquest lustre va ser una època de gran activitat compositiva així com d'estudi dels clàssics, com sant Joan de la Creu, a qui dedicarà tot un disc (Cántico Espiritual, 1977), o Rosalía de Castro, els poemes de la qual va musicar

en el seu segon treball (Rosalía de Castro, 1975). Però, aquests primers exemples no seran casos aïllats, ja que la música i la literatura seguiran marcant la carrera artística d'Amancio Prada, en la qual trobarem poemes dels primers trobadors galaicoportuguesos dels segles XII i XIII, d'Antonio Machado, de Federico García Lorca, de Juan del Enzina, de Tagore, d'Agustín García Calvo, d'Álvaro Cunqueiro i de Manuel Vicent.

Instal·lat definitivament a Madrid des del 1980, Prada ha aconseguit guanyar-se el respecte del públic, l'admiració de la crítica i el reconeixement general pel rigor del seu treball, no només a Espanya, sinó també a tots els països en què ha actuat. La humilitat i la discreció del seu talent l'han fet un artista diferent, sobri, que ha demostrat la necessitat de mantenir un estret vincle amb la música tradicional, que ha reivindicat i reinventat el folklore, per seguir respectant les nostres arrels i seguir recordant que un poble que viu d'esquena a la seua música tradicional acaba perdent la seua identitat.

Prada és, per tant, un músic culte i popular al mateix temps. Un treballador incansable i prolífic. Un home que ha dotat la cançó d'autor a Espanya d'una elegància extraordinària, que ha demostrat que els clàssics encara són actuals, que la música popular continua sent necessària per a mirar al futur i que l'oblit pot ser un dels pitjors mals que pot atacar qualsevol cultura.

Jordi Turtós

Cantautores en España (Ed. Celeste, 1998).

Giorgina Sánchez Torres

Una trentena de premis i més de dos-cents concerts per França, Alemanya, els Països Baixos, Itàlia, Àustria i tota la geografia espanyola, avalen la trajectòria d'aquesta violoncel·lista, compositora i directora d'orquestra espanyola de 28 anys, que des del seu primer recital al desembre de 2002, desenvolupa la seua carrera ininterrompudament amb enregistraments per a ràdio i televisió, alhora que el seu primer disc *En la ciudad del cielo*, disc íntegre amb algunes de les seues composicions per a violoncel sol i violoncel amb piano, patrocinat per la Fundación Medinaceli de Arte. Millor Solista de música clàssica de Castella i Lleó de l'any 2010. Artista d'Eurodelta Music, amb el qual fa nombrosos enregistraments per a televisió. És directora titular de la Jove Orquestra Lleonesa des de 2014.